

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1825-08)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1825-08)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 66. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0023.pdf (tilgået 23. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig til Ingemann.

[Avgust 1825.] ¹⁾

[Jeg vil da nævne,] hvad jeg tænker, Danmark vil gjøre til sin uforanderlige Skriftemaalssalme: „Gud, Eetfærds Gud, du hellige, du høje!“ og: „Troens Pris, som flytter Bjærgene“, og: „Jesu Graad ved Verdens Latter“, som det, der — Langfredagssalmen og Paaskeversene: „Englen i de hvide Klæder“, dog uforglemmt — mest har slaet mig.

Og nu da ogsaa inderlig Tak, fordi du ikke miskjender mig! Herren bevare mig fra at glemme, hvad vi, selv med Troen til at flytte Bjærgene, er uden Kjærlighed i Gjerning og Sandhed! Og han bevare dig fra at tro, jeg har glemt det. naar han ser, jeg mindes det, om saa end hele Verden fordømmers. 67 mig, om saa end Skindet er imod mig! Det vil han høre, lade dig se Taaren i mit Øje, naar Sværdet blinker i min Haand, og bevare mig under alle Omskiftelser en Yen i dig, ved hvis Hjærte mit kan føle, at den Kjærlighed, jeg kæmper for, er ikke blot i Himlen, men ogsaa paa Jorden!

Det er en besynderlig Time, vi have oplevet, og daglig drages jeg dybere ind i en Strid, jeg sandelig, om jeg nogen Sinde gjorde det, ej mere elsker for dens egen Skyld, men maa ikke undvige, skal nu, som jeg ser, i Jesu Navn sejerrig udføre. Kirkens Fjender rase nu frem i Blindhed, og det er mig klart, Kristi Kirkes Tusendaarsfest i Norden vil blive Kristne uforglemmelig. Den gamle Hornemann har anklaget Egge for [at være] en fanatisk, Staten farlig, Præst; og han maa da falde paa sine Gjæringer. Den unge Clausen har udgivet en Bog, hvori han saa øjensynlig trodser baade Kirken og Staten, at hans Fald er uundgaaeligt; men maaske falder han kun til Oprejsning.

Gud være lovet, at jeg før denne store Time fik Øje paa den Kirkens Klippe, vi med Luther, Gud ske Lov, have bygget paa, men som i mange Aarhundreder dog har været skjult for Menighedens Øje: det er de kristnes oprindelige, altsaa uforanderlige Trosbekjendelse (vore tre Tros-Artikler), som ved Sakramenterne aabenbar har gjort alle Kirkens Gjæringer, og nu er dens Vidnesbyrd; thi nu staar jeg ikke mere Fare for at dømme nogen eller noget efter min Skriftfortolkning, der, naar den er sikrest, dog ej siger mig bestemt, hvor Grænsen er mellem Kristenhedens og Kjætteriets Enemærker. O, lær ogsaa du igjen med Andagt den Bekjendelse, der med Martyrblodets Segl har baaret Daaben og Nadveren til os! tilegn dig disse Kirkens almægtige Naademidler med uindskrænket Tro! og du skal ikke savne Aanden, men af ham indføres i Skriftens store aandelige Skatkammer, hvor der er nok til at gjøre os alle rige, naar først Øjet opladess. 68 og Hjærte-Haanden skabes til at fatte de himmelske Klenodier. Herren velsigne din Indgang og Udgang evindeligt!

Din Ven
Grundtvig.